

COLUMN Willem Claassen

Mag je met iemand op je schouders kilometers dubbel tellen?

Tot een paar jaar geleden was er een kunstenaar in Nijmegen die alles te voet deed. Elke keer als ik hem richting de binnenstad zag lopen, dacht ik: zo zou ik het ook moeten doen, zo zou ik ook willen leven. Ik vroeg hem een keer naar het waarom van zijn loperij. Ik verwachtte een doordacht verhaal over het vertragen van de tijd of iets in die richting, maar hij haalde zijn schouders op en antwoordde: „Waarom niet?”

Net als bij eerdere jaarwisselingen had ik me ook dit jaar voorgenomen meer te gaan wandelen. Inmiddels zijn we drie maanden verder en ben ik op veel dagen al blij als ik op en neer naar de supermarkt ben geweest, drie straten verderop. Mijn chronische ongeduld leidt ertoe dat een wandeling nooit prioriteit heeft.

Als ik lang zit, voel ik mijn kan-

toorkont. Dan sta ik op, loop naar het aanrecht en keer terug. Dat vind ik dan heel wat. Als ik van een afstandje naar mezelf kijk op die stoel, voel ik me treurig. Je kunt alles met je leven doen en ik doe dit. Toch voel ik me blijkbaar niet treurig genoeg om mijn jas aan te trekken en de deur uit te gaan.

Af en toe wandel ik met een kind op mijn schouders. Dat is de leukste manier van lopen, vind ik. Het is ook handig, want dan kun je tenminste een beetje doorlopen. Met een kind aan je hand is dat toch een ander verhaal. Ik houd de beentjes goed vast en probeer er volop van te genieten, want ik weet dat het tijdelijk is. Mijn kinderen groeien en mijn rug wordt oud. Ik vraag me af of je de kilometers dubbel mag tellen als je iemand op je schouders hebt.

De kunstenaar woont inmiddels al een tijdje in Berlijn. Daar is hij meer muzikant dan kunstschilder, maar lopen doet hij nog altijd. Ik overweeg ondertussen een stapenteller, al ben ik bang voor de confrontatie.

Als ik van een afstandje naar mezelf kijk op die stoel, voel ik me treurig

Zilveren draagspeld voor 50 jaar toewijding

Ineke Theunissen heeft de zilveren draagspeld van de gemeente Beuningen gekregen. Zij werkte 50 jaar lang bij de gemeente.

Job van der Meer
Beuningen

Theunissen heeft zich al die tijd voor de organisatie en de inwoners ingezet. Na een start als typiste en telefoniste werd ze al snel cheffin van de typekamer om vervolgens aan de slag te gaan bij het team Burgerzaken. Inwoners van Beuningen kwamen haar tegen als ze een nieuw rijbewijs nodig hadden, een paspoort of als ze wilden trouwen. Tijdens de pandemie zorgde

Theunissen dat bij huwelijken alle regels konden worden nageleefd. Zij was volgens de gemeente daarnaast 'de drijvende kracht bij verkiezingen'. Ze zorgde dat er veilig, op meerdere locaties en op meerdere dagen kon worden gestemd.

Theunissen kreeg de Speld van Verdienste en de bijbehorende oorkonde donderdag op haar laatste werkdag uit handen van burgemeester Daphne Bergman.

De draagspeld wordt in Beuningen uitgereikt als blijk van grote waardering aan mensen die zich op een bijzondere wijze voor de Beuningse gemeenschap verdienstelijk hebben gemaakt, die moeilijke onderwerpen bespreekbaar maken of die een heldendaad verrichten.

► 'Electracoustic' is de nieuwe dubbel-cd van de

Julian Sas, de blues en de dood

Nog nooit sloeg de blues zo hard toe in het leven van Julian Sas. Hij vertelt over hoe hij en zijn band van 'down and out' naar 'alive and kicking' gingen. Met als resultaat de dubbel-cd 'Electracoustic'.

Peter Deurloo
Maasbommel

“The sun is shining. But it's raining in my heart. Dat is de blues. Julian Sas is de blues-rockveteraan van

Maas en Waal. Het aantal keren dat de Maasbommelaar verkozen werd tot Nederlands bluesgitarist van het jaar, is niet meer op de vingers van twee handen te tellen.

Me and the devil, walking side by side. Dat soort werk. Maar vooral: A restless heart, always on the run. Want Sas excelleert in het snelle en harde werk. De bluesrock, met als lichtend voorbeeld Rory Gallagher, de grondlegger van het genre. De Julian Sas Band, dat is onvermoeibaar toeren van liveshow naar liveshow.

Maar toen kwam corona. En er volgde nog ergere rampspoed. Alles viel helemaal stil. Het leven werd de blues en de blues werd het leven. Het leverde Sas inspiratie op voor nieuwe songs die op de dubbel-cd *Electracoustic* belanden. Eén cd met twaalf dampend harde bluesrocksongs, de andere cd met dezelfde songs maar dan op akoestische gitaar, piano en ingetogen drums. Een weerslag van woede en

De rusteloosheid zit in mijn hoofd en in mijn lichaam

berusting. Van leven en dood.

Corona was een breekpunt?

„Het was een rare tijd. Ik had anderhalve maand last van de pandemie. Daarna was het: weg uit de waanzin van de dag. En toen kwam de muziek opborrelen. Ik had op mijn telefoon akoestische demo's opgenomen. Mijn telefoon staat er altijd vol mee. Licks, riffs, songs. Het bleef maar komen. Bij het terugluisteren vond ik die akoestische nummers al leuk. Ik ben ze elektrisch gaan uitschrijven. En vervolgens zijn we ze met de band weer akoestisch gaan repeteren. Onze manager suggereerde de songs ook akoestisch op te nemen.” Zo ontstond *Electracoustic*. Waarbij zelfs jazz de kop opsteekt op een van de akoestisch gespeelde nummers. „In de studio ontstond een spontane jazz jam.” Hij zegt het met stralende ogen.

Julian Sas die jazz speelt, die het roer omgooit?

„Haha, nee. Ik heb een ongekend grote levensenergie. Die kan ik kwijt in bluesrock. Die muziek zit zo in mijn systeem, daar kan ik mijn agressie in kwijt. Thuis draai ik Frank Zappa of jazz of trash metal. Daar word ik rustig van in mijn hoofd. Hoe drukker Zappa speelt, hoe rustiger ik word.

OSS

Na twee afgelastingen krijgt Oss dit voorjaar eindelijk de eerste paaskermis

Driemaal is scheepsrecht voor de eerste echte paaskermis van Oss. Nadat het feest in 2020 en 2021 werd afgeblazen door de coronamaatregelen, gaat het er dit voorjaar dan eindelijk van komen. Vier dagen lang staan er attracties voor jong en oud op het Eikenboomgaardplein.

Het plan komt uit de koker van Udenaar Gerard Verstappen. Hem verbaasde het een paar jaar geleden al dat er rond Pasen zo weinig te beleven valt in de regio. „Maar na twee annuleringen werd ik er toch wel een beetje moedeloos

van. Gelukkig dat iedereen ook nu weer mee wil doen. Voor de vergunning worden nu de laatste puntjes op de i gezet.”

Van 15 tot en met 18 april staan er tal van grote en kleine attracties op

Na de annuleringen werd ik er toch wel een beetje moedeloos van

– Gerard Verstappen

het Eikenboomgaardplein. Van de draaimolen tot de breakdance, zegt Verstappen. Hij is er zelf met zijn splinternieuwe oliebollenkraam te vinden. Op de maandag wordt een braderie opgetuigd in de stad. Het terras bij de paaskermis is van 't Berghje.

Wethouder Thijs van Kessel toonde zich in een eerder stadium al enthousiast over het plan. Het zou na twee zomers met een kermis op de Rusheuvel weer voor het eerst sinds 2019 zijn dat er kermisattracties in het centrum van de stad staan.

– Roy van der Lee

REDACTIE MAAS & WAAL

- Redactie: Peter Deurloo, Job van der Meer, Joost de Poel (sport), Menno Pols, Irma van Teunenbroek.
- Chef: Harm Graat, h.graat@gelderlander.nl
- Adres: Kaapstander 24, 6541 EX, Nijmegen.
- Telefoonnummer redactie (niet voor bezorgklachten): 08801-32301
- E-mail: redactie.nijmegen@gelderlander.nl